

kommer over Embedsmændene uden Varjel som en Tyv om Ratten, der kan komme og tage dem paa rette Sted og rette Tid. Men ganske vist indrømmer jeg, at jeg, i det Mindste efter det Kjendskab, jeg har til slige Forhold, næret Frygt for, at hvis der bliver taget tilstrækkelig skarpt fat, og man saa i tilstrækkelig Grad straffer paa det Omraade, vil man muligvis komme til at mangle Embedsmænd. Jeg vil derfor henstille, at man virkelig efterser saa skarpt som muligt, og saa tager og straffer rigtig håardt til Gru og Advarsel for de Øvrige, saa de se, hvad Følgen bliver af et saadant Forhold. Jeg tror, at Ministeriet, og i det Hele taget vi Alle ere tjente med, at Sligt sker.

Med Hensyn til Valgene vil jeg ogsaa gjerne tillade mig i korte Træk at sige min Mening. Jeg ser med Glæde paa det sidste Valg. Jeg finder dets Resultat i det Hele og Støre glædeligt. Set fra Højres Standpunkt maa det være et Tab, et Slag; thi Højre havde i Virkeligheden lullet sig i den Illusion ikke alene at tage enkelte Kredse fra Oppositionen, hvilket fuldstændig mislykkedes, men vi vide jo ogsaa af Referater af den høitærede Finantsministers Udtalelser, at man havde ikke alene haabet at faae nogle flere Højremænd valgte omkring i de forskjellige Kredse, men tillige haabet at kunne give de saakaldte Forligsløgende fast Grund udbder Fødderne. Men den er revnet saa fuldstændig som muligt, og det glæder jeg mig ogsaa over. Endvidere havde Højre i sin store Almindelighed haabet, at det danske Folk nu skulde begynde at trættes; men det haab er ogsaa slaaet ned. Det Folketing, som nu sidder her i Kraft af det sidste Valg, er et Udtryk for, at man udholdende og bestemt vedbliver sin Modstand mod det System, dette Ministerium repræsenterer. Overfor Venstre glæder jeg mig over, at vi her have faaet mere Stivelse i Ryggen. Jeg besandt mig ikke rigtig godt i den sidste Rigsdag; thi jeg gik ud fra, at den Opposition, som skulde staa mod det før omtalte Princip, maatte staa kraftig og samlet og saa bestemt som muligt derimod. Og naar man saa veed, at der var Elementer iblandt os, som søgte at faae det saakaldte Paaskefollig i Stand, var dette Noget, jeg ikke holdt af; jeg glæder mig derfor over, at den Side har været uheldig paa Valgdagen.

Overfor Socialdemokraterne vil jeg sige, at jeg finder det fuldstændig i sin Orden, at Socialdemokraterne ere repræsenterede her; jeg ønsker dem til Lykke dermed, for at de i Virkeligheden her paa rette Sted kunne fremsætte deres Ansøelser, althaa derved mulig kunne faae en tilbørlig Hensyntagen dertil. Men jeg tillader mig at betvivle en Ting; det er en Udtalelse fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (P. Holm). Han var, som rigtigt er, set fra hans Side, glad over Udfaldet, men jeg tror, at han tog temmelig meget med, troede at have erobret temmelig meget, naar han siger, at selv Landet er kommet med. Jeg skal ikke fordybe mig i det; men de to Modkandidater ved Valget i Skjolddelev have arbejdet temmelig tungt. Jeg vil kun fremsætte dette: Efter det foreliggende Referat er det min Overbevisning, at den valgte Kandidat ikke er valgt som ren og stær Socialdemokrat, men som radikal Venstre-mand. Jeg har nøie efterset Udtalelserne, og jeg har virkelig ikke set, at det Princip er slaaet fast der, saa jeg betvivler endnu, at de, der have givet den valgte Kandidat deres Stemme, have valgt ham som bestemt Socialdemokrat, men mere, fordi de have anset ham som den bedste Støtte mod Regeringsystemet.

Med Hensyn til Behandlingen af Finantsloven staar det for mig saaledes, at efter Valget kan der ikke være Tvivl om, at jo dette Things Hvertal vil arbejde paa Finantsloven igennem alle Stadier. Jeg ved nok, at der er Mogle, der have ment ikke at kunne gjøre det; men jeg har set mange Udtalelser fra den Side, som gaa ud paa, at man kan være med til at lade Finantsloven gaa til Landstinget og altsaa gennem de øvrige Stadier, men en Ting vil jeg bede om, og det er det, at det eventuelle Finantsudvalg ved de Afgjørelser, det maatte tage, ikke kommer til at stille saadanne Krav op, som det, hvis det selv skulde til at udføre dem, ikke kunde gennemføre, og at det i Virkeligheden ikke kommer med saadanne Ting, som blot se prægtige ud i Valgernes Dine; thi derved vækkes kun Illusioner hos vore Venner, som føre til Skuffelser i Fremtiden. Endvidere ønsker jeg, at den Behandling, som finder Sted, maa blive en saadan, at Finantslovsforslaget er renset for de Provisorier, som Ministeriet har taget mod